

EDITORIAL

Решението за провеждане на научна сесия, посветена на паметта на проф. д-р Благовест Долапчиев, чл.-кор. на Българската академия на науките, по случай 20-ата годишнина от смъртта му бе взето по предложение на проф. Евгени Христов от Националния комитет по теоретична и приложна механика на заседанието му на 24 февруари 1993 г., който избра организационен комитет на сесията в състав: председател проф. Иван Чобанов и членове ст. н. с. Михаил Гаврилов, доц. Боян Пенков, проф. Стефан Радев, акад. Благовест Сендов и проф. Евгени Христов, при съорганизатори: Факултет по математика и информатика на Софийския университет „Св. Климент Охридски“, Институт по механика на БАН, Институт по математика на БАН и Съюз на математиците в България. По доклад на проф. Е. Христов на 18 октомври 1993 г. съветът на Факултета по математика и информатика реши „една книга от поредния том на *Годишника на ФМИ* да се състои от доклади и материали от научната сесия, посветена на годишнината от смъртта на проф. Бл. Долапчиев“. Научната сесия бе проведена на 21 и 22 февруари 1994 г. в аудитория 200 на Факултета по математика и информатика по тук приложената програма. На 20 юни 1994 г. съветът на Факултета по математика и информатика реши „да бъде издадена книга 3-та *Научна сесия в памет на чл.-кор. проф. д-р Бл. Долапчиев по случай 20-ата годишнина от смъртта му (доклади и материали)*, като инициативният комитет да бъде редакционна колегия, проф. Ив. Чобанов да бъде главен редактор на тази книга“, а на 17 април 1995 г. по доклад на проф. Ив. Чобанов същият съвет реши: „Приема книга 3-та (1994 г.) *Доклади и материали от научната сесия във връзка с годишнината от смъртта на проф. Бл. Долапчиев*“.

Да се каже, че у нас в областта на историята на точните науки въобще и на собствената ни история на точните науки в частност има какво да се желае е равносилно с употребата на евфемизъм. Причините за сегашното състояние на нещата в тази сфера са многобройни, комплексни и деликатни, а анализът им тук е свършено неуместен. Пресилено е да се твърди, че тази книга съдържа приноси към историята на българската математика и механика, въпреки че тя включва някои такива елементи. Във всеки случай с нея се прави плах опит за открехване на врата със седем ключалки. Ако този опит бъде последван, трудът на авторите не е бил напразен.